

der aldeles afgjort, men i den modsatte Retning af hvad jeg finder den rigtige. Spørge vi med Hensyn til de foreløbige Love, som ere udfomne under den souveraine Regjering, hvorfor de ere udfomne som foreløbige, da vil Ingen kunne svare Andet, end at de ere udfomne som foreløbige, fordi de ikke have været forelagte de raadgivende Provindstaller; nogen anden Grund vil ikke kunne anføres. Samme Dag den provisoriske Forordning, vi her omtale, udfom, udfom der ogsaa en anden Forordning, som angik Forbedring i Huusmænds og Inderskers Kaar; den udfom ikke som foreløbig. Hvad var nu Grunden til, at de to Love, som udfom samme Dag, ikke udfom som foreløbige begge to? Det var den, at Huusmandsordeningen havde været forelagt de raadgivende Provindstaller. Altsaa det er Grunden, hvorfor de andre ere udfomne som provisoriske. Men, spørger man videre, er det da en nødvendig Følge under den souveraine Regjeringsform, at foreløbige Love maae falde bort; naar de ikke blive forelagte de raadgivende Stænder, saa siger jeg, det kan jeg ikke troe, thi de skulde jo ikke engang nødvendigvis falde bort, om ogsaa de raadgivende Provindstaller, for hvilke de bleve forelagte, erklærede sig bestemt imod dem; Regjeringen kunde sige, jeg vil ikke følge deres Raad. Men, skal de ikke absolut falde bort, naar de, efterat være udfomne som foreløbige Love, blive fraraadede af Provindstallerne, hvor skulde de da kunne paastaaes at maatte falde bort, naar de ikke bleve forelagte? Skulde de virkelig falde bort, naar de ikke blive forelagte, saa maa jeg meget bebrejde det høitærede Martsministerium, thi, da Provindstallerne have været samlede, efterat de her omtalte foreløbige Love ere udfomne, hvorfor forelagde det dem da ikke? Skulde denne Lov falde bort, naar den ikke blev forelagt de raadgivende Provindstaller, saa maatte den være falden bort i Sommeren 1848, idet den jydsk Stænderforsamling var sammen, efterat den var udfommen.

Ligeledes er det Tilfældet med 3 andre foreløbige Love, som udfom i samme Tidspunkt; de udfom endog, førend den roeskildiske Stænderforsamling var samlet, men de bleve ikke

forelagte hvyerken den roeskildiske eller jydsk Stænderforsamling, og de have dog bestaaet indtil Dato, altsaa viser dette hele Forhold, at det ikke har været en nødvendig Betingelse for, at de kunde blive staaende, at de skulde forelægges Provindstallerne, og meget mindre vil man da vel kunne sige, at de skulde forelægges den constitutionelle Forsamling, naar de ere udfomne under den souveraine Regjering (Krieger: Jo netop!). Fremdeles skal jeg, da den ærede Rigsdagsmand for Njøge siger: „Jo netop“, tillade mig at gaae et Skridt videre; vi vide f. Ex., at den provisoriske Anordning af 24 Marts 1848 ophævede alle senere Trykkelovsbestemmelser end Forordningen af 1799, og den er os ikke forelagt. Nu er det vel temmelig afgjort, at den os forelagte nye Trykkelov, ialtsald af Mangel paa Tid, ikke vil udfomme; efter dette Raisonnement skulde altsaa den foreløbige Lov af 24 Marts 1848 falde bort, idet Ministeriet ikke har forelagt os den til Stadfæstelse (Ja!). Det troer jeg ikke (Jo!). Jeg troer, at den høitærede Justitsminister, som selv har sagt, at han er human og venlig finder mod Pressen, aldrig vilde have undladt at forelægge den, naar han ansaae det for en nødvendig Betingelse for, at den kan vedblive at være Lov, thi det vilde ikke røbe noget venligt Sindelag mod Pressen. Men jeg vil gaae videre og gjøre opmærksom paa, at under den os forelagte Presselovs første Behandling har den ærede Justitsminister udtrykkeligt, udtalt, at Anordningen af 24de Marts 1848 vilde blive bestaaende, hvis vi ikke faae den nye Trykkelov. Han har sagt, at der ikke er Andet for Regjeringen at gjøre, hvis denne Trykkelov ikke bliver vedtagen, end at den maa gjøre den gamle Forordning gjældende, saaledes som den er modificeret ved Anordningen af 24de Marts 1848. Deri ligger en bestemt Udtalelse af, at den efter hans Mening vil vedblive at være bestaaende, skøndt han ikke har forelagt os den til Stadfæstelse. Jeg vil nu spørge Dem, mine Herrer! om, naar denne foreløbige Anordning kan blive staaende uden at forelægges, om den anden saa ikke ogsaa maa blive staaende? jeg skulde mene, at det er saa. Naar man sætter sig paa det feilagtige Standpunkt